

Évközi 28. vasárnap

Mt 22,1-14

Barátom, hogy kerültél ide?

Az evangélium hasonlata Isten országának ingyenességéről szól, de egészen furcsa módon. A drága, nehezen elérhető dolgokat megszerezve nagy megkönnyebbülést érzünk, mert minden nehézség ellenére szereztük meg őket. Amit azonban ingyen kapunk, legyen értékes vagy értéktelen, nem sokra becsüljük.

Ezért nem is nagyon értjük, okos dolog volt-e ez a hasonlatot elmondani, hiszen első olvasatra Isten országa ingyenességéről szól, és arról a természetes következményről, hogy ezt a meghívást nem fogadják osztatlan lelkesedéssel a meghívottak. Ez az egyszerű történet azonban, ha végiggondoljuk, átalakítja szemléletünket a mennyországról. Mindenki helyként képzei el, ahova bizonyos feltételekkel be lehet jutni, vagy amit bizonyos körülmények között meg lehet kapni. Ebből a történetből inkább az derül ki, hogy valakivel együtt kell lenni, ez a valaki pedig az Isten.

Az eredeti meghívottak nemigen értékelték a meghívást, mert el sem mentek. Különös, hiszen ha előkelő helyről kapunk meghívót, akkor általában elfogadjuk. Sőt az effajta meghívásért törleszkedni szoktak az emberek. Legfeljebb akkor érdektelenekek, ha álsruhás meghívóról van szó.

Az Isten majdnem mindig álsruhában jár. Jézus Krisztusban embernek álcázta magát. Hogy Isten beszél a meghívottakhoz, azt csak azok voltak képesek észrevenni, akik foglalkoztak az ő dolgaival, és ismerkedtek a gondolataival.

A lakodalmas ház tulajdonosának, Istennek a második meghívása azokhoz szólt, akik sohasem mertek arra gondolni, hogy habár nem tartoznak a választott néphez, velük is törődik az Isten. Szívesen elmentek hát a vendégségbe. De akadt olyan is, aki nem nagyon tudta, hova hívták.

Nem lehet eljutni Isten országába minden meghívás ellenére sem, ha erre nem vágyódunk. Nem vagyunk képesek megfelelni a meghívásnak, ha nem gondoljuk, másmilyennek kell lennünk, ha az Istennél akarunk vendégeskedni.

Isten országa nem eszem-izom, hanem öröm a Szentlélekben. Aki nem tud örülni egy jó ember jelenlétében, az Isten jelenlétében

sem érezheti jól magát. Talán ezt tapasztalta az ősegyház, és ezért tartotta fontosnak, hogy figyelmeztetésül átörökítse ezt a szöveget a pogányokból létrejött egyháza tagjainak. Az Isten országa, a mennyország, a mennyei boldogság nem jár automatikusan a keresztséggel. Arra bizony meg kell érnünk.

A választottak imája

Köszönjük, Urunk, hogy meghívótál bennünket lakomádra. Köszönjük ajándékokat, hogy kiválasztottál bennünket, bár tudatában vagyunk méltatlanságunknak. Meghívottaid között talán sokkal méltóbbak is vannak nálunk, mégis elfogadjuk meghívásodat.

Köszönjük, hogy mindig megtisztítod ruhánkat – ha mi kérjük –, hogy méltóak legyünk a találkozásra veled. Küldd el Szentlelkedet, hogy felismerjük ennek ajándékát, és ne félelemmel, hanem örömmel öltöztessük ünnepi díszbe lelkünket, szívünket, mielőtt megvendégsz bennünket, hogy veled örvendezhessünk mindörökké a te országodban. Amen.